

θήμεθα εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον μετὰ τῆς ἀξιεράστου ἐκείνης, καὶ— »

« Μπα!—καὶ πάλιν σοὶ λέγω ὅτι εἴμεθα ὠρτισμένοι εἰς Φουκέ, ὥστε οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾧσι τὰ αἰσθήματα ἄτινα κινεῖται εἰς τὰ στήθη ἡμῶν, πρέπει νὰ ἐκριζώνται. Ὑπεχρέωσέναι νὰ φέρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον εἰς Παρισίους, ἀίχμάλωτον εἰς δεσμὰ τοῦ ἔρωτος—καὶ νὰ τὸν παραδώσω εἰς χεῖρας τοῦ Φουκέ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐννοῶ νὰ ἐκτελέσω. »

« Τί διατάσσεις; »

« Σήμερον τὴν ἐσπέραν ὅταν θὰ ἐξέλθωμεν εἰς περίπατον μετὰ αὐτῶν— »

« Καὶ πῶς θέλει γίνεαι τοῦτο; Ἐκεῖνος θὰ λείπει ὅταν φθάσῃμεν εἰς τὴν οἰκίαν του. »

« Ἀπατάσαι· ἔχω προαίσθημα ὅτι θὰ ᾔνε ἐκεῖ· πρέπει νὰ ἐπιβῆς ἐπὶ τοῦ βραχιόνος σου τὴν ἀδελφὴν του καὶ νὰ προσπαθῆς πάντοτε νὰ προηγήσῃς ἢ νὰ ἔπησαι ἡμῶν κατὰ δεκαπέντε εἴκοσι βήματα. »

« Ἀκολουθῶς; »

« Μετὰ τὸ τέλος τοῦ περιπάτου, σὺ θέλεις τοὺς προσπαθῆσαι ὅπως συνδειπνήσωμεν, ἐγὼ δὲ θέλω σὲ συνδράμει, ἐάν διαπιστώσῃς ἢ φέρωσιν ἐναντιότητά. »

« Μὴ σπεύδῃς· πιθανὸν νὰ λάβῃς ὑπονοίας. »

« Μὴ φοβοῦ· κατὰ τὴν αὐγὴν τοῦ ἔρωτός του ὁ νέος μᾶλλον μεμεθυμένος. Μὴ νόμιζε, ἐν τούτοις, ὅτι θέλω στήθεσόν σου ἐγγίσει τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐπιστολῶν ἢ τοῦ συγγραφῆς τῶν φέως των. Φαίνονται ἐρασταὶ τῆς μουσικῆς καὶ θέλω καταλάβω εἰς αὐτοὺς, καίτοι εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως εὐχαριστήσω αὐτοὺς, καίτοι ἀληθεῖς, ὀλίγον εἶμαι διατεθειμένη. Ἡ φρενοβλάβεια τοῦ λόρδου Βρέντωνος, τὸ ἔλγος τῶν γονέων του βαθέως μὲ συνεκίνησαν. »

« Δὲν ἀγαπᾷς αὐτὸν τὸν Ἄγγλον λόρδον; »

« Ὅταν ἡ Μαρία Σαιν Σὺρ, ἀγαπᾷ τὰ συμπτώματα εἶνε ἀπολαύματα. Σὺ ποτὲ ἠγάπησας; »

« Ναι. »

« Τίνας;—ὅλας τὰς γριζέττας τῶν Παρισίων ὑποθέτω. »